

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudkyní JUDr. Jaroslavy Štítkovcové a Mgr. Ing. Martiny Lacinové v právní věci žalobce [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Pavlem Jakimem, advokátem v Písku, Velké náměstí 119, proti žalovanému **Jihočeskému šachovému svazu**, se sídlem Skuherského 14, České Budějovice, zastoupenému Mgr. Pavlem Šimákem, advokátem v Písku, Komenského 319, o určení nezákonnosti a rozporu rozhodnutí se stanovami, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.5.2010, č.j. 30 C 138/2010-39, **t a k t o :**

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci I. **p o t v r z u j e .**

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci II. **m ě n í** tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku 10.962,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Pavla Šimáka, advokáta v Písku.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech odvolacího řízení částku 9.600,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Pavla Šimáka, advokáta v Písku.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem zamítl soud prvního stupně žalobu o určení, že rozhodnutí výkonného výboru Jihočeského šachového svazu ze dne 25.3.2010 ve věci odvolání šachového oddílu DDM Písek proti rozhodnutí Sportovně technické komise Jihočeského šachového svazu ze dne 30.1.2010 je nezákonné a odporující stanovám šachového svazu České republiky. Shora uvedeného určení se žalobce domáhal s odůvodněním, že dle stanov Šachového svazu České republiky má mít výkonný výbor Jihočeského šachového svazu pět členů, v době rozhodování měl však pouze čtyři členy a dále člen orgánu první instance nemůže rozhodovat v odvolacím řízení. V daném případě však [REDAKCE] rozhodoval jako [REDAKCE] Sportovně technické komise Jihočeského šachového svazu a zároveň jako [REDAKCE] výkonného výboru Jihočeského šachového svazu. Přítomni tedy byli pouze dva členové s hlasem rozhodujícím, což není nadpoloviční většina ani ze čtyř, natož z pěti členů. Soud prvního stupně ze stanov Šachového svazu České republiky zjistil, že Šachový svaz České republiky o.s. je občanským sdružením fyzických a právnických osob tvořeným v souladu se zákonem č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Podle článku 3 se řádnými členy Šachového svazu České republiky mohou stát oddíly, kroužky, kluby apod., jež jsou občanským sdružením s právní subjektivitou ve smyslu zákona o sdružování občanů a jejich členové souhlasí se stanovami Šachového svazu České republiky. Soud zjistil, že Krajské šachové svazy jsou organizační součástí Šachového svazu České republiky s právní subjektivitou odvozenou ze stanov Šachového svazu České republiky ve smyslu článku 6 odstavce 2 písm. c) zákona o sdružování občanů. Členy Krajského šachového svazu jsou členové Šachového svazu České republiky, kteří vyvíjejí činnost v příslušném kraji. Z rozhodnutí Sportovně technické komise Jihočeského šachového svazu ze dne 30.1.2009 zjistil, že oddíl DDM Písek byl potrestán pokutou 2.000,- Kč za nesplnění základních povinností pořadatele dle článku 2.4.4 a článku 2.4.7 soutěžního řádu Šachového svazu České republiky. Z rozhodnutí výkonného výboru Jihočeského šachového svazu ze dne 25.3.2010 zjistil, že odvolání oddílu DDM Písek bylo v bodech a) c) e) zamítnuto, v bodě b) částečně uznáno a v bodě d) uznáno. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce není ve sporu aktivně legitimován. Napadené rozhodnutí se ho netýká, bylo v něm rozhodováno o pokutě uložené oddílu DDM Písek, nikoliv žalobci jako fyzické osobě. Oddíl DDM Písek je ve smyslu článku 3 odst. 1 písm. a) stanov Šachového svazu České republiky řádným členem Šachového svazu České republiky a pokud mu může být uložena povinnost, například zaplatit pokutu, je i subjektem, který má oprávnění napadnout takové rozhodnutí občanského sdružení ve smyslu § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., což také učinil. Soud prvního stupně učinil závěr o tom, že rozhodnutí o pokutě uložené určitému subjektu nemůže napadat subjekt jiný, odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 28 Cdo 2865/2006, dle kterého ne každá osoba, která byla sankcionována orgánem občanského sdružení, se může oprávněně domáhat soudního přezkumu rozhodnutí o této sankci. Aby tak mohla učinit, musí jít o rozhodnutí, jež má zásadní dopad na osobní, respektive majetkovou sféru potencionálního žalobce. Poukázal i na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.1.2008 sp. zn. 28 Cdo 2916/2006 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.6.2007 sp. zn. 28 Cdo 2865/2006, ve kterých byl učiněn závěr o tom, že ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. je třeba vykládat za pomoci restriktivního, zužujícího výkladu z hlediska okruhu osob, jež se mohou

dovolávat soudní ochrany, a to z toho důvodu, že je nutné v co nejširší míře zachovat spolkovou autonomii garantovanou v článku 20 Listiny základních práv a svobod bez nevyvážené ingerence státní moci. Výše uvedenými restriktivními kritérii se rozumí, při dostatečně vysokém stupni intenzity jejich naplnění protiprávnost tvrzeného jednání druhé strany, společenský zájem na projednání věci, vyčerpání smířčích instrumentů a výraznou újmu (materiální či osobnostní), potenciálně utrpěnou žalobcem. Soud učinil závěr o tom, že žalobce nemá naléhavý právní zájem na shora uvedené určovací žalobě, neboť napadené rozhodnutí se ho nedotýká. Nad rámec odůvodnění pak soud uvedl, že žalovaný není ve věci ani pasivně legitimován, neboť krajské šachové svazy jsou podle stanov pouze organizační součástí Šachového svazu České republiky, jeho organizační jednotkou a nikoliv samostatným občanským sdružením, i když mají dānu právní subjektivitu. Pokud je napadāno rozhodnutí určitého orgānu subjektu, musí se žalovat subjekt samotný, tj. Šachový svaz ČR, nikoliv jeho územní orgān, který rozhodoval. I ze členění stanov Šachového svazu České republiky dle soudu jasně vyplývá, že krajské šachové svazy jsou orgānem, jsou uvedeny v rámci oddělu označeného jako orgāny Šachového svazu České republiky. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobci, v řízení neúspěšnému, byla uložena povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 11.962,- Kč, představující náklady vzniklé žalovanému v souvislosti s jeho právním zastoupením.

Proti tomuto rozsudku se žalobce odvolal s tím, že je přesvědčen o tom, že je k podání žaloby aktivně legitimován. Vychází z toho, že pokuta byla sice uložena šachovému oddělu DDM Písek, ale právně žádný takový subjekt neexistuje, uloženu pokutu musí zaplatit jednotliví členové tohoto oddělu ze svých členských příspěvků. Pokud bychom akceptovali právní názor soudu prvního stupně, zůstává otāzkou, kdo by měl být aktivně legitimován k podání žaloby, když zřejmě ze stejného důvodu by byla zamítnuta i žaloba podaná šachovým oddělem DDM Písek. Pokud jde o otāzku pasivní legitimace, vycházel žalobce ze skutečnosti, že žalovaný je právně i ekonomicky samostatným subjektem. S odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. dovozuje, že označení žalovaného není nezbytnou náležitostí žaloby a soud mohl ve věci rozhodnout. Pokud by měl být ve věci pasivně legitimován šachový svaz, nic nebrānilo v takovém postupu, aby soud prvního stupně vyslovil svoji nepřislušnost a věc postoupil Obvodnímu soudu pro Prahu 5, kde je sídlo Šachového svazu České republiky.

Žalovaný k odvolání žalobce uvedl, že Dům dětí a mlādeže Písek je příspěvkovou organizací, tudíž má právní subjektivitu. Tvrzení, že finanční prostředky na zaplacení pokuty budou získány z příspěvků členů je spekulativní a nelze jím dovodit, že rozhodnutí zasahuje do majetkové sféry žalobce. Finanční prostředky na zaplacení pokuty mohou být získány ze zcela jiných zdrojů. V námitkách proti závěru o nedostatku pasivní legitimace na straně žalovaného žalobce zaměňuje institut pasivní žalobní legitimace s institutem právní subjektivity. Žalovaný je sice nadán právní subjektivitou, ve sporu však není pasivně legitimován, neboť vykonává vůči členům sdružení Šachového svazu České republiky pouze pravomoci, které na něj delegoval Šachový svaz České republiky. Při rozhodování vystupují orgāny žalovaného jako místně decentralizované orgāny Šachového svazu České republiky, tudíž jsou jejich rozhodnutí rozhodnutími Šachového svazu České republiky. Tento

nedostatek žaloby nelze zhojit ani procesním postupem navrhovaným v odvolání žalobcem. Označení žalovaného je podstatnou náležitostí žaloby, žalovaný označil žalovaného správně, avšak žaloval nesprávný subjekt. Žaloba proto musela být z tohoto důvodu zamítnuta.

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalobce má náležitosti uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod dle ustanovení § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř., tedy, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá ne nesprávném právním posouzení věci. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal odvolací soud napadené rozhodnutí dle ust. § 212 o.s.ř., shora uvedený odvolací důvod neshledal a neshledal ani existenci jiných odvolacích důvodů.

Ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů vymezuje tzv. zákonnou určovací žalobu. Dle tohoto zákonného ustanovení považuje-li člen sdružení rozhodnutí některého z jeho orgánů, proti němuž již nelze podle stanov podat opravný prostředek, za nezákonné nebo odporující stanovám, může do třiceti dnů ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do šesti měsíců od rozhodnutí požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a se stanovami. Pravomoc soudu k přezkumu zásadních rozhodnutí orgánů občanských sdružení je obecně dána, Nejvyšší soud však již v rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 2865/2006 ze dne 28.6.2007 zdůraznil, že ne každá osoba, která byla sankcionována orgánem občanského sdružení se může oprávněně domáhat soudního přezkumu rozhodnutí o této sankci. V rozhodnutích Nejvyššího soudu soudem prvního stupně zmiňovaných je vysloven závěr o tom, že je dále třeba, aby byla též splněna restriktivně vyložená kritéria pro projednání žaloby, jíž se člen sdružení domáhá právní ochrany u soudu a těmito kritérii se rozumí při dostatečně vysokém stupni intenzity jejich naplnění protiprávnost tvrzeného jednání druhé strany, společenský zájem na projednání věci, vyčerpání smířících instrumentů a v neposlední řadě výraznou újmu (materiální či osobnostní) potenciálně utrpěnou žalobcem. V dané věci však žalobce nebyl orgánem občanského sdružení sankcionován, shora uvedená restriktivně vyložená kritéria pro projednání žaloby splněna nebyla, neboť nelze uzavřít, že by žalobce utrpěl výraznou materiální či osobnostní újmu a mohl se tak domáhat určení, zda je rozhodnutí zákonné a v souladu se stanovami. Soud prvního stupně učinil správný závěr o tom, že žalobce není ve sporu aktivně legitimován, a proto odvolací soud jeho rozhodnutí jako věcně správné dle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil, když s ohledem na nedostatek aktivní legitimace žalobce k podání žaloby nebylo třeba se zabývat otázkou pasivní legitimace žalovaného.

Odvolací soud změnil pouze výrok o nákladech řízení před soudem prvního stupně, neboť je toho názoru, že odměnu advokáta za právní zastupování žalovaného před soudem prvního stupně je třeba stanovit dle ustanovení § 8 vyhlášky č. 484/2000 Sb. a nikoliv dle ustanovení § 5 písm. d) citované vyhlášky, neboť v dané věci nejde o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není. Odměna advokáta dle § 8 vyhlášky č. 484/2000 Sb. činí 9.000,- Kč, náleží k ní dále tři režijní paušály po 300,- Kč za tři úkony právní služby, cestovné za jízdu osobním automobilem k jednání soudu prvního stupně dne 28.5.2010 ve výši 662,- Kč a náhrada za ztrátu času za čtyři půlhodiny po 100,- Kč, celkem ve výši 400,- Kč a náklady žalovaného před soudem prvního stupně tak činí částku 10.962,- Kč.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy žalovanému v odvolacím řízení úspěšnému byly přiznány náklady řízení sestávající se z nákladů za jeho právní zastoupení, kdy k odměně ve výši 9.000,- Kč stanovené dle § 8 vyhlášky č. 484/2000 Sb. náleží i dva režijní paušály za dva úkony právní služby po 300,- Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. a náklady řízení tak dosahují částky 9.600,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Tento rozsudek lze k návrhu vykonat, pokud by povinnosti v něm stanovené nebyly včas a řádně splněny.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 19. října 2010

JUDr. Iveta J i ř í k o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení
Jana Čiperová